

2.en 3. Tijdens de gehele medebeslissingsprocedure die heeft geleid tot de vaststelling van Richtlijn 2002/58/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 juli 2002 betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de sector elektronische communicatie⁽¹⁾ heeft de Commissie het standpunt verdedigd dat de algemene verplichting om verkeersgegevens te wissen wanneer die niet langer vereist zijn voor de levering en/of aanrekening van een communicatiedienst moet worden gehandhaafd. Eveneens gehandhaafd blijft echter de bestaande ruimte voor de lidstaten om de door de richtlijn opgelegde rechten en plichten te beperken wanneer dat noodzakelijk is voor openbare veiligheid, defensie en staatsveiligheid en de preventie van, het onderzoek naar en het opsporen en vervolgen van strafrechtelijke feiten. Daarbij moet evenwel worden voldaan aan de voorwaarden die nu uitdrukkelijk in dezelfde richtlijn worden genoemd (wetgevingsmaatregel, noodzakelijkheid, passendheid en proportionaliteit in een democratische samenleving, alsook beperktheid in de tijd).

5. De Commissie is het ermee eens dat de regelgeving in overeenstemming moet zijn met bovengenoemd Verdrag.

4.en 6. Er mag niet zonder meer van worden uitgegaan dat er onverenigbaarheid bestaat tussen een maatregel ter bewaring van verkeersgegevens en de door de Unie onderschreven rechten van de mens. De Commissie maakt momenteel een juridische analyse van de verenigbaarheid van maatregelen met het oog op het bewaren van verkeersgegevens en verschillende wettelijke instrumenten, met inbegrip van die waarnaar in de vraag wordt verwezen. Of de lidstaten in overeenstemming met het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten een algemene bewaarplicht voor verkeersgegevens kunnen opleggen aan de leveranciers van communicatiediensten, en, indien dat het geval is, in welke vorm en gepaard aan welke beschermingsmaatregelen, is een vraag die nog onbeslist is. Er is in dit verband immers nog geen jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de mens of van het Europees Hof van Justitie.

⁽¹⁾ PB L 201 van 31.7.2002.

(2003/C 222 E/016)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2717/02
van Vitaliano Gemelli (PPE-DE) aan de Commissie

(26 september 2002)

Betreft: Beroepsprocedures ingesteld door ambtenaren en andere personeelsleden van de Europese Commissie

Uit een eerste antwoord van 24 mei 2002 op schriftelijke vraag E-0661/02⁽¹⁾ is op te maken dat voor wat de Europese Commissie betreft, van de beroepen die in de periode van 1 januari 1996 tot 30 juni 2001 door haar personeelsleden werden ingesteld (30,5 % voor het Gerecht van eerste aanleg en 13,2 % voor het Hof van Justitie) een aanzienlijk deel door de gemeenschapsrechter (gedeeltelijk) gegrond is verklaard.

Deze gegevens volstaan echter niet om de gevolgen van die procedures voor het personeelsbeleid en de financiën ten volle te kunnen beoordelen, wanneer men bedenkt dat de Commissie in de meeste gevallen ook in de proceskosten zal zijn veroordeeld, waaronder de honoraria van de advocaten van de wederpartijen en die van de advocaten van de Commissie zelf.

Kan de Commissie het totale aantal procedures noemen gedurende de referentieperiode, waarin de Commissie de proceskosten voor haar rekening heeft moeten nemen, en het bedrag dat daarmee gemiddeld per procedure was gemoeid?

Kan de Commissie het totale aantal noemen van de bij de Commissie werkzame personen en van de externe personen die zij heeft ingeschakeld voor de afhandeling van beroepszaken uit hoofde van de artikelen 90 en 91 van het Ambtenarenstatuut?

⁽¹⁾ PB C 229 E van 26.9.2002, blz. 117.

Antwoord van de heer Prodi namens de Commissie

(21 november 2002)

De Commissie is doende de ter beantwoording van de vraag nodige gegevens te verzamelen. Zij zal de resultaten van haar onderzoek zo spoedig mogelijk mededelen.